

medføre en anden Behandlingsmaade end den, der gjælder efter den strenge juridiske Ret. Den ærede Ordfører har, idet han ikke har yttret sig derom, vist en stor Frygt for at gaae udenfor det, som Juristerne have anerkendt for rigtigt. Jeg maa meget beklage, at denne Frygt ved nærværende Leilighed har bundet saa stor Indgang hos den ærede Ordfører, men jeg troer dog paa den anden Side at maatte gjøre opmærksom paa, at, dersom det er den egentlige Grund til, at han ikke har villet gaae ind paa Forslaget — og naar han anfører det, er det naturligtis saaledes —, saa er der et Middel tilbage, som ikke er kommet til Anvendelse; det var gennem Udvalget at søge de nødvendige Oplysninger, gennem Udvalget at faae at vide, om Juristerne ikke vare at bringe til at tage Hensyn ikke blot til Jura, men ogsaa til Handelen, til det, som de dygtigste handlende Nationer ansee for at være rigtigt og hensigtsmæssigt. Paa den anden Side har den ærede Ordfører ikke taget i Betænkning at udtale sin Dom saavel over Grosferercomiteen som ogsaa over det handelskyndige Medlem af Commissionen. Jeg troer, at hans Dom i saa Henseende er urigtig. Jeg troer, saavidt jeg har opfattet det, at han har stillet Fordringer, som han ikke har været berettiget til. Det vil sees — jeg kan kun dømme om det, der foreligger, — at der blandt Motiverne findes „Uddrag af en Skrivelse af 20de Juni 1857, hvori Grosferercomiteen efter Foranledning af Justitsministeriet yttret sig angaaende en Reform af Fallitlovgivningen,“ og der er den første Sætning: „Vi . . . ønske det Fremsatte betragtet som et Materiale til Sagens nærmere Behandling.“ Dersom man nu ikke vil gaae ud fra, at dette Svar paa Justitsministeriets Skrivelse er aldeles ufuldstændigt, indeholder — om jeg saa maa sige — intet Svar paa Forespørgselen, saa har der ikke været Anledning til Andet fra Grosferercomiteens Side end at angive de Momenter, som burde komme i Betragtning med Hensyn til en Forandring i den nuværende Fallitlovgivning. Den ærede Ordfører har dernæst fordret, at det handelskyndige Medlem af Commissionen burde have fremkommet med et detailleret Forslag om, hvorledes Sagen skulde

udføres. Det forekommer mig, at dersom den ærede Ordfører havde været opmærksom paa en Uenighed, der har været i Commissionen, vilde Svaret ikke have været vanskeligt. Det findes blandt Lovforslagets Motiver paa det Sted, hvor Spørgsmaalet er om, hvorvidt den preussiske Lovgivning i Details gaaende Bestemmelser kunde, idetmindste hvad Principet angaaer, finde Anvendelse i den danske Lovgivning. Jeg kan i dette Dieblit ikke bestemt opgive Pagina, men jeg kan referere hvad der staaer. Det handelskyndige Medlem har med Hensyn til Spørgsmaalet om Bogføring ikke kunnet overbevise de to Jurister, som vare Medlemmer af Commissionen, om, at det er en naturlig Sag for Enhver, der fører Bøger, at opgjøre sin Balance; det handelskyndige Medlem har ikke kunnet overbevise de to juridiske Medlemmer om, at naar der er foreffrevet i Lovgivningen for visse Folk, at de skulle føre Bøger, saa ligger deri, at de skulle opgjøre en Balance. Hvad er Hensigten med at føre Bøger? Det er dog vel ene og alene det at faae at vide, hvorledes man staaer; men hvad nytter det; at en Mand fører Bøger, naar han aldrig opgjør sin Balance? Han staaer aldrig det Mindste at vide om sin Stilling. Naar nu det handelskyndige Medlem ikke har kunnet faae Juristerne til at indsee, at det at føre Bøger indeholder tillige at opgjøre en Balance, saa er det virkelig ikke at undre sig over, at han ikke er gaaet videre med Hensyn til at udvikle disse Forhold, og det er kun, fordi jeg har troet, at her var Medlemmer tilstede, som ikke blot hylde juridiske Ansuelser, at jeg har troet det kunde være hensigtsmæssigt at stille mit Endringsforslag. Den meget ærede Justitsminister har gjort opmærksom paa, at der i andre Lande findes Exempler paa Bestemmelser, som endogsaa vare videre gaaende end mit Forslag, men at dermed var Sagen ikke tilstrækkeligt oplyst, fordi der findes mange detaillerede Bestemmelser i andre Lovgivelser, og den meget ærede Justitsminister nævnedes udtrykkelig Bogføringen. Ja, men Bogføringen er jo foreffrevet hos os; altsaa det, at der findes andre Bestemmelser i andre Lovgivelser med Hensyn til Bogføringen, kan jo ikke være nogen Indvending mod et En-